

pligter Nationalbanken til at holde den Kronekurs, ikke igen kan komme en Periode, hvor Kronen kunde gaa stærkt ned i Værdi. Og hvis det indtræffer, tror jeg, at de økonomiske Forhold i Landet vilde blive af den Beskaffenhed, at vi ikke ret vel kunde taale det, idet der jo vilde komme ny Prisopgang med en Række økonomiske Følger. Det er Forskellen paa det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mit Standpunkt.

Erhvervsministeren (Stanning): Da der jo er fuldkommen Enighed om det foreliggende Lovforslag, skal jeg kun knytte nogle ganske faa Bemærkninger til, inden vi slutter. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har i Dag betroet os, overfor en Bemærkning af mig tidligere, at det var jo en kendt Sag, at det var Nationalbanken, der havde at ordne Pengevæsenet, og derfor kunde det ikke nytte, at jeg kom og forlangte, at Venstre i 1922 skulde have foretaget noget, da alle Muligheder var til Stede for, at der blev foretaget noget effektivt. Jeg er det ærede Medlem taknemmelig for den Oplysning, det er nemlig godt, at jeg har faaet det at vide, efter at jeg i 1½ Aar har læst i Venstres Blade, at det var Regeringen, der havde at handle i den Sag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har gentagne Gange talt om den efter hans Mening tilstedeværende dybe Uoverensstemmelse mellem det radikale Venstre og det socialdemokratiske Regeringsparti, og han har, saa vidt jeg forstod, sagt, at saa var jo en Løsning ved disse to Partier umulig. Den foreliggende Betænkning viser i hvert Fald, at det ikke er umuligt, idet begge de Partier, som menes at være i dyb Uoverensstemmelse, indstiller det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Om der i Fremtiden vil vise sig Uoverensstemmelse, hvis nye Lovforslag skal gennemføres, kan jeg ikke vide noget om, men den Mulighed er altid til Stede, selv hvor Venskabet er saa godt, som det er mellem de to Regeringspartier.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Industrikrisen og udkastede den Tanke, at man ikke skulde vente hverken paa Redegørelser eller Udarbejdelser af Forslag, men kun tage fat paa de principielle Drøftelser vedrørende Industriernes Forhold. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem tænkte paa; for det forekommer mig unægtelig, at siden vi i Oktober Maaned begyndte Rigsdagsgæringen, har man under enhver Sag ikke talt om stort andet end Industriernes Forhold og Lønnens Nedsættelse. Altsaa, de

principielle Drøftelser er gaaet deres Gang et Par Maaneder herinde — hvis det var her, det ærede Medlem mente, at de skulde optages. Jeg har imidlertid ment, at de maa optages med de Erhverv, som i første Linie maa kende Forholdene og vide, hvor Skoen trykker, og hvorfor der er et Tryk paa et eller andet Sted. Disse Drøftelser er i Gang, og de vil blive fortsat i den Udstrækning, det er nødvendigt, og jeg kan ikke komme bort fra den Overbevisning, at det er nødvendigt, at Industrierne selv giver de nødvendige Oplysninger, forinden Rigsdagen vil være i Stand til at lovgive for Industrierne. Men det giver sig jo nok, som jeg allerede har sagt en Gang i Dag, under de kommende Dages Forhandlinger; der er sikkert ingen Tvivl om, at Industrierne med største Glæde, om jeg saa maa sige, vil give Oplysninger om, hvad det er, der tiltrænges de forskellige Steder.

Det ærede Medlem Hr. Rode har en Gang i Dag gjort en Bemærkning om Udtalelser, jeg havde fremsat om Nationalbankens Politik i den forløbne Periode, og jeg skal i Anledning af disse Bemærkninger, som kunde give Grund til at tro, at der forelaa en Misforstaaelse af, hvad jeg har sagt, gerne sige, at selvfølgelig har der under den voldsomme Kronestigning nu og da hos Ministeriet været baade Tvivl om og Frygt for, at denne Stigning foregik for hastigt. Men jeg kan paa den anden Side ikke komme bort fra, at Banken maatte føle sig vejledet af Rigsdagen gennem Loven, af hele den danske Presse, af alle de danske Erhverv, minus eet eller halvandet, og endelig af Valutaudvalget, som ikke paa noget Tidspunkt sagde til Nationalbanken, at den skulde følge en anden Politik end den, den fulgte. Rigsdagens Valutaudvalg har saa sent som i September Maaned anvist Nationalbanken Vejen. Da man efter Forhandlingerne i Udvalget forlangte, at jeg skulde fremskaffe en Erklæring fra Banken om, hvorvidt den vilde kunne fastholde Kursen omkring 90, hvortil man da var naaet, fik man denne Erklæring, i hvilken det som Indledning hedder, at der under Henvisning til Samtalen og Forhandlingen angaaende Ønskeligheden af i Resten af indeværende Maaned, og indtil Rigsdagen kommer sammen, saa vidt muligt at holde en Kurs for den danske Krone af omkring 90, er protokolleret i Direktionens Protokol som følger — og saa følger altsaa Protokollet, der tager visse Forbehold, men som gaar ud paa, at man vil holde Kursen omkring de 90. Denne Erklæring er fremskaffet efter Valutaudvalgets Ønske, og jeg